

Dosarul nr. 3ra-666/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (Roman Pascari)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Anatolie Minciuna, Viorica Mihaila, Victoria Sîrbu)

DECIZIE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh
Svetlana Filincova
Sveatoslav Moldovan

examinând recursul depus de Președintele Republicii Moldova, reprezentat de șeful Serviciului cetățenie și grațiere a Direcției juridice a Aparatului Președintele Republicii Moldova, Vladislav Poghircă,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de XXXXX împotriva Președintelui Republicii Moldova, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile depuse de Președintele Republicii Moldova și Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care s-a admis acțiunea depusă de XXXXX,

constată:

La 04 aprilie 2016, XXXXX a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Președintelui Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016, publicat în Monitorul Oficial nr. 13-19 (5446-5452) din 22 ianuarie 2016, i-a fost retrasă cetățenia Republicii Moldova, în baza articolului 88 lit. c) din Constituția Republicii Moldova și articolul 23 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei Republicii Moldova.

Consideră Decretul menționat ca fiind ilegal, deoarece contravine prevederilor Legii cetățeniei Republicii Moldova și îi încalcă dreptul de a deține cetățenie, și de a nu fi privat arbitrar de cetățenia pe care a dobândit-o în mod legal aproape 10 ani în urmă.

Aparatul Președinției Republicii Moldova nu l-a anunțat despre inițierea procedurii de retragere a cetățeniei. Astfel, nu a cunoscut despre această procedură, nu a fost invitat în prealabil să i se aducă la cunoștință despre

existența temeiului de retragere a cetățeniei, nu i s-au cerut explicații pe marginea acestui fapt, nu i-a fost oferită posibilitatea de a fi ascultat anterior adoptării decretului de retragere a cetățeniei și a fost lipsit de posibilitatea de a administra probe care să confirme demnitatea sa de a fi cetățean al Republicii Moldova.

Drept consecință a neaducerii la cunoștință despre intentarea procedurii de retragere a cetățeniei, a fost lipsit de posibilitatea de a consulta un avocat specializat în asemenea probleme.

Având în vedere că nu i s-a adus la cunoștință faptul intentării procedurii de retragere a cetățeniei, nu cunoaște criteriile în baza cărora a avut loc evaluarea rezonabilității și proporționalității ingerinței în drepturile care îi aparțin, având în vedere că au trecut aproape 10 ani de la dobândirea cetățeniei Republicii Moldova.

Mai mult decât atât, la momentul acordării cetățeniei Republicii Moldova și semnării decretului de acordare a acesteia, autoritățile erau în cunoștință de cauză despre existența tuturor circumstanțelor de fapt vis-a-vis de personalitatea sa.

Prin prisma articolului 23 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei Republicii Moldova și articolului 3 paragraf II din Convenția europeană cu privire la cetățenie, la dobândirea cetățeniei Republicii Moldova nu a utilizat informații false și nu a tăinuit fapte pertinente.

Astfel, din motiv că nu cunoaște temeiurile de fapt ale retragerii cetățeniei sale, a indicat că nu se poate expune în detaliu în această privință.

Însă, această problemă putea fi evitată, dacă ar fi fost informat prealabil despre inițierea procedurii de retragere a cetățeniei.

Or, din momentul dobândirii cetățeniei Republicii Moldova și până la depunerea cererii de chemare în judecată activitatea sa a fost concentrată în domeniul religios în cadrul Bisericii Romano-Catolice, precum și cea de binefacere în cadrul Fundației Regina Pacis, iar pe parcursul anilor a primit numeroase recunoștințe și scrisori de mulțumire atât din partea persoanelor ajutate, cât și din partea autorităților Republicii Moldova.

Pe lângă faptul publicării în Monitorul Oficial, Decretul de retragere a cetățeniei urma să-i fie adus la cunoștință personal, deoarece îl privează de un drept personal nepatrimonial, însă această obligație nu a fost îndeplinită.

Nefiind de acord cu Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016, la 04 februarie 2016, a depus cerere prealabilă în care a adus o serie de argumente și dovezi întru susținerea netemeinicii faptice și ilegalității acestuia.

La 24 februarie 2016, mai multe organizații non-guvernamentale din Republica Moldova au înaintat Președintelui Republicii Moldova o scrisoare în care și-au exprimat susținerea față de el și au solicitat revizuirea Decretului nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016.

La 26 februarie 2016, printr-o scrisoare suplimentară la cererea prealabilă a comunicat Președintelui Republicii Moldova o copie legalizată a unui Certificat de acuzări pendinte, eliberat de autoritățile competente ale Italiei la 12 februarie 2016, conform căruia la 12 februarie 2016 în Registrul Informativ a Datelor cu privire la Infrațiuni a Procuraturii din Lecce nu erau înregistrate acuzări pendinte pe numele lui.

Prin răspunsul la cererea prealabilă nr. 06/5-01-30 din 03 martie 2016, Aparatul Președintelui Republicii Moldova l-a informat că cererea prealabilă a fost examinată și respinsă.

Însă, autoritatea emitentă nu i-a comunicat motivele respingerii și de ce nu au fost luate în considerație actele prezentate de el ca anexă la cererea prealabilă.

XXXXX a solicitat admiterea acțiunii și anularea Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016 prin care i s-a retras cetățenia Republicii Moldova.

Prin încheierea din 15 aprilie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, s-a introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova.

Prin hotărârea din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis acțiunea depusă de XXXXX și s-a anulat Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016, prin care i s-a retras cetățenia Republicii Moldova (vol. II, f.d. 18, 27-36).

Prin decizia din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-au admis apelurile declarate de Președintele Republicii Moldova și Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, s-a casat integral hotărârea din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a adoptat o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de XXXXX, ca neîntemeiată (vol. II, f.d. 78, 79-91).

Prin decizia din 11 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de XXXXX, s-a casat decizia din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători (vol. II, f.d. 114-122).

În motivarea soluției instanța de recurs a reținut că, cererea de apel depusă în numele Președintelui Republicii Moldova împotriva hotărârii din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost semnată de către reprezentatul Vladislav Poghircă, însă, instanța de apel nu a supus verificării faptul dacă acesta dispunea de împuternicirile stabilite de lege pentru a contesta hotărârea judecătorească.

Or, procura nr. 02/1-07-149 din 13 aprilie 2016 prin care Vladislav Poghircă a fost desemnat reprezentant al Aparatului Președintelui Republicii Moldova la examinarea prezentei cauze de contencios administrativ a fost semnată de către Secretarul general Ion Păduraru, însă nu este autenticată prin ștampila instituției cu stema țării, fapt ce contravine pct. 1.11 din Hotărârea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993.

Instanța de apel nu a verificat termenul de valabilitate al acestei procuri la data depunerii.

Curtea Supremă de Justiție a notat că decizia instanței de apel nu reflectă toate aspectele importante speței, respectiv instanța de recurs fiind în imposibilitate de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare din motivele invocate în recurs.

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile depuse de Președintele Republicii Moldova și Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (vol. II, f.d. 145, 146-162).

Instanța de apel a argumentat soluția că Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016 este un act emis contrar legii, deoarece cetățenia Republicii Moldova a fost acordată lui XXXXX atât în baza actelor prezentate de către solicitant, cât și în baza actelor dobândite de Președinția Republicii Moldova, ca autoritate statală cu drept de acordare a cetățeniei Republicii Moldova, prin intermediul organelor de resort competente (vol. I, f.d. 124-171).

Din actele prezentate de către Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Dezvoltării Informaționale și Serviciul de Informații și Securitate rezultă indubitabil că, până la emiterea decretului de acordare a cetățeniei lui XXXXX, autoritatea competentă – Președintele Republicii Moldova a cunoscut toate circumstanțele referitoare la personalitatea acestuia, inclusiv și în privința acușărilor aduse.

Curtea de Apel Chișinău a conchis că, XXXXX nu a ascuns în mod fraudulos, prin informație falsă sau prin ascunderea faptului că în privința sa se află în desfășurare vreo cauză penală, dat fiind că acest fapt era cunoscut autorității competente cu dreptul de acordare a cetățeniei Republicii Moldova, cât și altor instituții de resort ale statului, însă nu a fost luat în considerare la acel moment.

Mai mult decât atât, însăși Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova a indicat în scrisoarea cu nr. DC/661 din 28 februarie 2006 că nu dispune de date compromițătoare în privința lui XXXXX (vol. I, f.d. 133).

În această consecvență, instanța de apel a remarcat că ține de obligația pozitivă a Statului de a proba faptul existenței circumstanțelor ce nu permit acordarea cetățeniei lui XXXXX.

Însă, nici Președintele Republicii Moldova, nici Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova nu au demonstrat că la momentul examinării dosarului de cetățenie, precum și la acordarea cetățeniei lui XXXXX, solicitantul ar fi ascuns careva fapte pertinente ce puteau împiedica acordarea cetățeniei.

La 04 aprilie 2019, șeful Serviciului cetățenie și grațiere a Direcției juridice a Aparatului Președintelui Republicii Moldova, Vladislav Poghircă, a depus în numele și interesele Președintelui Republicii Moldova recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care a fost rectificat prin cererea din 25 aprilie 2019 (vol. II, f.d. 166-170).

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel în mod eronat a imputat Președintelui Republicii Moldova, ca autoritate statală cu drept de acordare a cetățeniei, obligația să dobândească actele necesare în procesul de examinare a cererii de acordare a cetățeniei lui XXXXX.

Or, prin prisma Legii cetățeniei nr. 1024 din 02 iunie 2000, este în sarcina solicitantului cetățeniei să prezinte toate actele, inclusiv și cazierul judiciar, care printre altele se face din start la etapa depunerii cererii de acordare a cetățeniei.

Poziția instanței de apel a fost formată în baza unui cazier judiciar eliberat la 12 februarie 2016, care confirmă că XXXXX nu are acușări pendinte în anul 2016.

În speță, însă, este relevant certificatul de cazier judiciar cu situația pentru anul 2006, anul examinării dosarului de acordare a cetățeniei.

Instanța de apel nu a dat apreciere scrisorilor Centrului de Cooperare Polițienească Internațională a IGP din 34/33-2c din 13 martie 2015 și nr. 34-33-

3c din 25 martie 2015, prin care se confirmă că „potrivit BNC Interpol, cetățeanul Italiei XXXXX a fost reținut în anii 2004 și 2005 în cadrul mai multor cauze penale pornite inclusiv pe numele său, iar la 17 iulie 2014 a fost condamnat la 5 ani și 4 luni de închisoare pentru comiterea faptelor de estorcare, calomnie, violență, amenințare și răpirea unei persoane”.

Aceste înscrisuri sunt pertinente și relevante speței, deoarece se referă exact la perioada în care a fost examinat dosarul de acordare lui XXXXX a cetățeniei.

La rejudecarea cauzei instanța de apel în mod eronat a conchis că „în anul 2006, când autoritatea competentă examina posibilitatea acordării cetățeniei lui XXXXX, acesteia îi erau cunoscute faptele privind pretinsele acușări aduse intimatului”.

Informațiile privind reținerea lui XXXXX, pornirea pe numele lui a cauzelor penale, precum și condamnarea acestuia au fost confirmate oficial abia în 2015, prin scrisorile Centrului de Cooperare Polițienească Internațională a IGP din 34/33-2c din 13 martie 2015 și nr. 34-33-3c din 25 martie 2015.

Prin urmare, la momentul examinării dosarului de acordare a cetățeniei intimatului, Președintele Republicii Moldova nu era în cunoștință de circumstanțele evocate supra și nu le putea da o apreciere.

La depunerea cererii de acordare a cetățeniei, XXXXX în mod intenționat a evitat să menționeze despre faptul reținerii sale, aflării sub urmărire penală în Italia, precum și intenționat a omis să prezinte certificatul de cazier judiciar, știind cu certitudine că faptul condamnării sale la privațiune de libertate pentru infracțiuni premeditate, prezența antecedentelor penale sau aflarea sub urmărire penală la momentul examinării cererii de acordare a cetățeniei moldovenești constituie temei de refuz în satisfacerea acesteia.

La judecarea cauzei instanța de apel nu a ținut cont de jurisprudența pertinentă adoptată în cauze similare, în special decizia din 07 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție în cauza Traian Băsescu împotriva Președintelui Republicii Moldova, precum și de aserțiunile cuprinse în acest act judecătoresc irevocabil, precum și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În cauza Ramadan vs Malta (hotărârea din 21 iunie 2016) Curtea Europeană a Drepturilor Omului e reiterat că, în situația retragerii cetățeniei deja acordate se aplică aceleași principii ca și în cazul refuzului acordării cetățeniei, de vreme ce aceasta poate conduce la o ingerință similară, dacă nu chiar mai severă.

Instanța de apel în mod eronat a conchis că „... deși autorităților le era cunoscut faptul deținerii de către XXXXX a cetățeniei altui stat, Președintele Republicii Moldova totuși a decis acordarea cetățeniei Republicii Moldova...”. Or, prin prisma articolului 24 alin. (2) din Legea cetățeniei Republicii Moldova, acest drept este unul discreționar al Șefului statului, iar solicitantul nu este obligat să renunțe la cetățenia statutului de origine.

Este neîntemeiată și concluzia instanței de apel precum că „deciziile referitoare la retragerea cetățeniei trebuie să fie motivate în scris, ceea ce la caz nu s-a efectuat”.

În cauza Traian Băsescu împotriva Președintelui Republicii Moldova instanța de recurs a notat că legislația națională nu instituie o anumită structură și conținut obligatoriu a decretelor emise de Președintele Republicii Moldova.

Statul deține privilegiul suveran de a stabili cadrul juridic al raporturilor legate de cetățenia Republicii Moldova, inclusiv privilegiul de a reglementa prin

legislația sa modurile de acordare și de retragere a cetățeniei. Fiecare stat își poate stabili propriile condiții pentru acordarea sau retragerea cetățeniei unui cetățean străin.

Președintele Republicii Moldova, reprezentat de șeful Serviciului cetățenie și grațiere a Direcției juridice a Aparatului Președintele Republicii Moldova, Vladislav Poghircă, a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de XXXXX.

La 12 iunie 2019, examinând admisibilitatea recursului depus de Președintele Republicii Moldova, reprezentat de șeful Serviciului cetățenie și grațiere a Direcției juridice a Aparatului Președintele Republicii Moldova, Vladislav Poghircă împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, completul de admisibilitate al completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a numit examinarea recursului în fond, în complet de cinci judecători.

Examinând recursul declarat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi admis din alte motive decât cele invocate de recurent, cu casarea integrală a deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, din considerentele ce succed.

La 01 aprilie 2019, a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din articolul 257 alin. (1) al acesteia.

Articolul 258 alin. (3) din Codul administrativ prevede că, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Conform articolului 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Potrivit articolului 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Aderent, articolul 195 din Codul administrativ prevede că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Deși prin Codul administrativ legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, la caz sunt aplicabile și prevederile Codului de procedură civilă, deoarece prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, iar litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 în coroborare cu normele Codului de procedură civilă.

În conformitate cu articolul 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a constatat că, rejudecând cauza instanța de apel a încălcat normele procedurale, deoarece nu a ținut cont de concluziile instanței de recurs expuse în decizia din 11 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

Or, prin decizia din 11 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de XXXXX, s-a casat decizia din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Unul din temeiurile care au stat la baza casării deciziei din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și necesității trimiterii cauzei spre rejudecare este faptul că, instanța de apel nu a verificat împuternicirile semnatarului cererii de apel, valabilitatea și legalitatea acestor împuterniciri prin prisma corespunderii procurii cerințelor impuse de Codul civil și Hotărârea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993 pentru aprobarea Regulilor de întocmire a documentelor organizatorice și de dispoziție și instrucțiunii-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale autoadministrării locale ale Republicii Moldova.

Curtea Supremă de Justiție casând decizia din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a reținut *inter alia* că, cererea de apel în interesele Președintelui Republicii Moldova împotriva hotărârii din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost semnată și depusă de către reprezentatul în bază de procură Vladislav Poghircă. Instanța de apel, însă, nu a supus verificării faptul dacă Vladislav Poghircă dispunea de împuternicirile necesare și legale stabilite de lege pentru a depune cererea de apel în numele Președintelui Republicii Moldova.

Or, procura nr. 02/1-07-149 din 13 aprilie 2016 în baza căreia a acționat Vladislav Poghircă ca reprezentant al Aparatului Președintelui Republicii Moldova în prezenta procedură în contencios administrativ a fost semnată de către Secretarul general, Ion Păduraru, însă nu a fost autenticată prin ștampila instituției. La fel, instanța de apel nu a verificat termenul de valabilitate al acestei procuri la data depunerii cererii de apel (vol. I, f.d. 81).

Curtea de Apel Chișinău urma să țină cont de problemele de drept care au fost constatate de către instanța de recurs în decizia din 11 iulie 2018 și rejudecând cauza să le înlăture.

Așadar, instanța de apel trebuia să examineze admisibilitatea cererii de apel depuse de către Vladislav Poghircă în numele Președintelui Republicii Moldova și să verifice în special dacă acesta dispunea la momentul declarării apelului de împuterniciri legale de a exercita așa drept procedural.

Sub acest aspect instanța de apel urma să supună unei analize juridice procura nr. 02/1-07-149 din 13 aprilie 2016 în baza căreia a acționat Vladislav Poghircă și să verifice dacă aceasta corespunde cerințelor de legalitate (formă și

conținut) impuse de Codul civil în coroborare cu Hotărârea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993.

Condiția de valabilitate este stipulată în mod imperativ în pct. 1.11 din Sistemul unificat de documentație organizatorică și de dispoziție, Reguli de întocmire a documentelor organizatorice și de dispoziție aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993 pentru aprobarea Regulilor de întocmire a documentelor organizatorice și de dispoziție și instrucțiunii-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale autoadministrării locale ale Republicii Moldova.

Norma enunțată prevede că, pe documentele ce adevăresc drepturile persoanelor oficiale, care fixează cheltuirea mijloacelor bănești și valorilor materiale, precum și a celor prevăzute în special de acte juridice, semnătura persoanei responsabile se autentifică prin ștampila cu stema țării. Ștampila se aplică astfel, ca amprenta ei să cuprindă o parte din denumirea funcției semnatarului.

La etapa primirii cauzei spre rejudecare, Curtea de Apel Chișinău trebuia să verifice dacă procura nr. 02/1-07-149 din 13 aprilie 2016 eliberată lui Vladislav Poghircă, prin care ultimul a fost împuternicit să acționeze în numele și interesele Președintelui Republicii Moldova, corespunde condițiilor de valabilitate: formă, conținut și dacă nu a expirat termenul.

Așadar, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de apel a rejudecat formal cauza, fapt ce constituie o violare a articolului 6 §1 CEDO și a dreptului la un proces echitabil.

Or, actele procedurale ale instanței de apel nu dau un răspuns clar și expres, înțeles de toți actorii implicați în actul de înfăptuire a justiției, la toate întrebările ridicate în fața instanței de apel.

Având în vedere caracterul încălcărilor săvârșite de instanța de apel, unica posibilitate de corectare a acestora este casarea deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare.

Netrimiteria cauzei spre rejudecare a doua oară a fost concepută de legiuitor ca o dispoziție edictată în favoarea părților, urmărindu-se soluționarea într-un termen rezonabil a cauzelor, însă, în speță, aplicarea acestei dispoziții este în defavoarea ordinii juridice, aplicarea ei producând daune mult mai mari decât trimiterea spre rejudecare.

O altă soluție decât aceea a trimiterii spre rejudecare ar echivala cu o validare și protejare a unor încălcări grave ale legii procedurale săvârșite de instanța de apel și cu o periclitate a sistemului judiciar în ansamblu, întrucât, dacă modul de abordare al Curții de Apel Chișinău ar fi însușit și de alte instanțe, s-ar ajunge la o inexistență de fapt a instanțelor de al II-lea grad de jurisdicție, la inutilitatea unei judecăți și, implicit, la o atingere severă adusă drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor.

Din considerentele relevate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității casării integrale a deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și restituirii cauzei Curții de Apel Chișinău.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de circumstanțele menționate și să emită un act judecătoresc de dispoziție legal.

Conform articolelor 258 alin. (3) și 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se casează integral decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se restituie cauza la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh

Svetlana Filincova

Sveatoslav Moldovan